

THE RISE

Masoud Akhavanjam

خود زایش
مسعود اخوان جم

ETEMAD GALLERY

افتتاحیه جمعه ۱۹ مهرماه ۱۳۹۲ از ساعت ۱۵ - ۲۰

نمایشگاه تا تاریخ ۳۰ مهرماه ادامه دارد

گالری دوشنبه ها تعطیل می باشد

خیابان نیاوران (باهنر)، میدان یاسر، خیابان صادقی قمی

خیابان بوکان (دوراهی سمت راست)، پلاک ۴

تلفن: ۲۲۷۱۸۰۶۷ - ۲۲۷۲۴۴۴۲

Opening: Friday, October 11, 2013 from 3-8 pm

The exhibition will be on view until October 22, 2013

Gallery is closed on Mondays

No.4, Boukan St., Sadeghi-e-Ghomi St.,

Yaser Sq., Niavaran St., Tehran-IRAN

Tel: +9821 2272 4442 +9821 2271 8067

www.galleryetemad.com

info@galleryetemad.com

Supported by

Sun
Nature
Fresh
ich

Masoud Akhavanjam / Untitled from The Rise series / 2012 / Bronze / 83 x 43 x 23 cm

Masoud Akhavanjam

Born in Tehran, 1969

We know Masoud Akhavanjam as the collector of modern and contemporary art in Iran. He began buying artworks since three years ago but he could build a great collection which made his name familiar to Tehran art scene. Akhavanjam is fond of Bronze sculptures; during his search for buying such works he couldn't find what he was really after and that motivated him to create his own series "The Rise". The series consists of Bronze sculptures that in spite of the simplicity try to translate subjectivity into a visual form.

He started working with ceramic when he was fifteen during his residence in Germany. He slowly tended toward Industrial design and followed designing practical objects for home and kitchen as his career during the past seventeen years. Working in this field helped him get familiar with metals and materials and collecting artworks strengthened his taste in art.

"The Rise" is the result of not finding what he was looking for. The abstract forms in Akhavanjam's works represent the fast and abrupt actions; a creature rising from where it was sited; a hand moving in the air; a man trying to smooth his back and etc. "I liked to visualize the hope for ascension." He says. What he is longing for is to depart from the passivity and gait towards a new situation but in his way he creates different situations. Here this sudden move wraps around itself and there traversing a circular way finally decides to descend, in some it looks like a human staying behind its veil. Although "The Rise" is trying to picture ascension but it also pictures the struggle and try and errors within. The struggle is to get over passivity but the result is sometimes unfavorable. Yet what is being glorified is the "struggle" itself. The abstract forms in Akhavanjam's series benefit from a shining, golden and glossy material could be interpreted as monuments in praise of "Effort"; and the effort - even in vain - is more valuable than passivity.

Ali Ettehad

مسعود اخوان جم

متولد ۱۳۴۶، تهران، ایران

مسعود اخوان جم را اغلب به عنوان مجموعه دار هنر مدرنیستی و معاصر ایران می‌شناسیم. مجموعه داری که گرچه نزدیک به سه سال پیش به این حوزه پیوسته لیکن تا امروز مجموعه ی بزرگی گرد آورده که سبب شده است نام او برای صحنه ی هنر ایران نامی آشنا شود. اخوان جم که شیفته ی مجسمه های برنزیست طی جستجو برای خرید آثار محبوبش بخشی از آن چه می خواست را نیافت و همین مسئله رانه ی اصلی او برای خلق مجموعه ی «خیزش» شد. مجموعه ای متشکل از مجسمه های برنزی که در نهایت سادگی تلاش می کنند مسئله ای سوپژکتیو را به فرمی دیداری ترجمه کنند.

مسعود اخوان جم پانزده ساله بود که کار با سرامیک را در دوران تحصیل اش در آلمان آغاز کرد و آرام آرام به سوی طراحی صنعتی کشیده شد و در هفده سال گذشته کار طراحی و تولید قطعات کاربردی خانه و آشپزخانه را به عنوان فعالیت حرفه ای اش برگزید. فعالیت در این حوزه مسیر آشنایی او با فلزات و دیزاین را هموار و در کنار آن جمع آوری آثار هنری و مطالعه ی هنر ذائقه اش را برای تولید آثار هنری تقویت کرد.

«خیزش» حاصل فقدان مجسمه هایی است که اخوان جم در جستجویشان بود. حجم های انتزاعی اخوان جم باز نمود حرکات شتابزده و ناگهانی اند؛ موجودی که از جا بر می خیزد، دستی که در هوا تکان می خورد، انسانی که در حال تلاش برای راست کردن تیره ی پشت اش است و ... خود می گوید: "دوست داشتم امید به صعود را تصویر کنم". آن چه آرزوی اوست - جدا شدن از وضعیت انفعالی و قدم گذاشتن به وضعیتی تازه- اما موقعیت های متفاوتی پدید می آورد. یک جا این حرکت ناگهانی در هم می پیچد و جایی با طی مسیری دایره وار به سمت پایین سرازیر می شود و جایی بیش از پیش به انسانی مستور در حجاب می ماند. مجموعه ی «خیزش» با آن که با آرزوی صعود همراه است لیکن در نهایت تصویرگر مسیرهای سعی و خطاست. تلاشی که گرچه در جهت عبور از انفعال است اما گاه به گاه نتیجه ای معکوس می دهد. با این حال در اینجا نفس «کوشش» است که تقدیس می شود. فرم های انتزاعی اخوان جم به واسطه ی برخورداری از کارماده ی درخشان، طلایی و سیقلی به مثابه ی یادبودهایی در ستایش «کوشش» اند؛ کوششی که هر چند «بیهوده» بهتر از انفعال است.

علی اتحاد